

09/04/2023

Μεσολόγγι: Κορυφώθηκαν οι εορτασμοί της 197ης Επετείου της Εξόδου των Ελευθέρων Πολιορκημένων παρουσία της ΠτΔ Κατερίνας Σακελλαροπούλου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Κορυφώθηκαν την Κυριακή των Βαΐων, 9 Απριλίου 2023, οι λαμπρές εορταστικές εκδηλώσεις για τον εορτασμό της 197ης Επετείου της Ηρωικής Εξόδου της Φρουράς των Ελευθέρων Πολιορκημένων στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου παρουσία της Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κατερίνας Σακελλαροπούλου.

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος τελέσθηκαν ο Όρθρος και η τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του **Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου** και συλλειτουργούντων του **Επισκόπου Τεγέας κ. Θεοκλήτου** και του οικείου Ποιμενάρχου, **Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού**.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός ευχαρίστησε τους Αρχιερείς για την συμμετοχή τους στην λατρευτικές εκδηλώσεις λέγοντας τα εξής:

«Η Ιερά Πόλις του Μεσολογγίου “εν ιματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη” εορτάζει διπλή εορτή, θρησκευτική και εθνική. Εορτάζει την είσοδο του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα και τιμά την ηρωική έξοδο των προγόνων μας, την υπέρτατη θυσία τους, που συνέβη πριν από 197 έτη. Και σήμερα σημαιοστολισμένο λαμπροφορεί το ένδοξο τούτο «Αλωνάκι» της Πατρίδος μας, καθώς στρέφει ευλαβικά την μνήμη του σε όλους εκείνους που πρωταγωνίστησαν, θυσιάστηκαν και μαρτύρησαν στο βωμό της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας και του αδούλωτου πνεύματος των Ελλήνων.

Με επίκεντρο τούτο τον ιστορικό Μητροπολιτικό Ναό, καθώς κλείνουμε γόνυ σώματος, ψυχής και καρδιάς, ενώπιον του ιερού Εικονίσματος της Εξόδου και ασπαζόμενοι, με ευλάβεια, τον Τίμιο Σταυρό του Μακαριστού Προκατόχου μας και μεγάλου Εθνοϊερομάρτυρος Επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ, προσφέρουμε την Αναίμακτη Λατρεία για να τιμήσουμε τους προγόνους, μας αλλά και να εορτάσουμε, με περισσή κατάνυξη και μεγαλοπρέπεια, την μεγάλη Δεσποτική εορτή της Βαΐοφόρου Εισόδου του Κυρίου μας στα Ιεροσόλυμα.

Χαρά ανεκκλάλητη πλημμυρίζει τις καρδιές μας, διότι συνεορτάζουμε τούτη τη μεγάλη και φαιδρά θρησκευτικοεθνική εορτή μας με τη συμμετοχή δύο Αρχιερέων οι οποίοι κοσμούν την Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος. Ο πρώτος είναι ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τεγέας κ. Θεόκλητος, ο οποίος συμμετέχει στις λατρευτικές μας εκδηλώσεις, ως εκπρόσωπος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Αλέξανδρου, αφού η Τρίπολη, η ηρωική αυτή πρωτεύουσα του Μωριά είναι φέτος η τιμώμενη πόλη των επετειακών μας εκδηλώσεων. Ο δεύτερος Αρχιερέυς είναι ο Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος. Αισθάνθηκα καρδιακή την ανάγκη να του απευθύνω την πρόσκληση να είναι ο προεξάρχων της εφετινής πανηγύρεως, κατά την πρώτη συμμετοχή μου ως Επισκόπου σας στις λαμπρές αυτές επετειακές εκδηλώσεις. Και τούτο είναι η ελάχιστη έκφραση της υικής μου αγάπης και της μεγάλης μου ευγνωμοσύνης προς το πρόσωπό του, για όσα έπραξε κατά την διάρκεια της διακονίας μου πλησίον του, και κυρίως για όσα ενήργησε για την ανάδειξή μου σε Μητροπολίτη αυτού του ευλογημένου αγιοτόκου και ηρωοτόκου τόπου».

Ο **Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος** κηρύσσοντας τον θείο λόγο ευχαρίστησε τον οικείο Ποιμενάρχη για την πρόσκληση, τονίζοντας ότι «η εμπειρία της συμμετοχής μας σε αυτή τη μνήμη σε αυτόν τον τόπο, τον ιερό και άγιο, για εμάς που συμμετέχουμε πρώτη φορά, είναι μοναδική και συγκλονιστική και το χθεσινό γεγονός ανεπανάληπτο».

«Αναλογιζόμενοι όση ώρα έβλεπα να παρευλάνουν χιλιάδες άνθρωποι κατά την χθεσινή λιτανευτική πομπή, τί ήταν αυτό που κράτησε τους πατέρες μας σε αυτό «Αλωνάκι» ζωντανούς στην ψυχή και στο σώμα, με ένα μοναδικό και

ανεπανάληπτο τρόπο; Τί ήταν αυτό που κράτησε τετρακόσια χρόνια τούτο το Γένος ζωντανό και με ελπίδα να μπορεί να διεκδικήσει και να κερδίσει την ελευθερία του; Το πρώτο και μοναδικό είναι η ορθόδοξη πίστη και παράδοσή μας» ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του έθεσε δύο ερωτήματα: «Με λαμπρότητα εορτάζουμε την Κυριακή των Βαΐων και υποδεχόμαστε τον Κύριο μας σήμερα. Άραγε θα μείνουμε μόνο σε αυτή τη γιορτή; Έχουμε τη δύναμη να συνεχίσουμε; Είμαστε αποφασισμένοι να σταθούμε μαζί του συνοδοιπόροι, να φέρουμε στους ώμους μας τον σταυρό της μετανοίας μας και να σταθούμε μαζί Του μέχρι και τον Γολγοθά για να ζήσουμε αληθινά την Ανάστασή του;

Το δεύτερο ερώτημα που τίθεται, ιδιαίτερα σε αυτόν τον τόπο, είναι είμαστε άξιοι συνεχιστές εκείνων των ηρώων; Αρκεί μόνο αυτή η λιτάνευση; Ναι! Μία τέτοια εικόνα, σαν αυτή που ζήσαμε χτες, με τη λιτανεία χιλιάδων ανθρώπων σου δίνει τη δυνατότητα να πιστέψεις, ότι υπάρχει μέλλον σε αυτόν τον τόπο, που πηγάζει από αυτά που ήταν και τότε, είναι και σήμερα και θα είναι και αύριο η παρακαταθήκη μας, η ορθόδοξη πίστη μας, η ελληνική μας γλώσσα, η ιστορία και η παράδοση μας».

Ακολούθησε η επίσημη Δοξολογία παρουσία της **Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κατερίνας Σακελλαροπούλου.**

Κατά τον σύντομο χαιρετισμό του ο **Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός** προς την κ. Πρόεδρο ανέφερε μεταξύ άλλων: *«Καλώς ήρθατε στο ηρωικό Μεσολόγγι, στον ένδοξο αυτό τόπο, όπου τελεσιουργήθηκε η σύνθεση του Αίματος και του Πνεύματος. Μια σύνθεση, η οποία γέννησε τον Φιλελληνισμό και ενέπνευσε το ιδανικό της Ελευθερίας. Στο Ιερό Μεσολόγγι, όπου η Έξοδος και η Θυσία δεν απετέλεσαν μία ανάγκη, αλλά μία απόφαση για να μείνει η ελληνική ψυχή ελεύθερη ως τον θάνατο.*

Σε άλλο σημείο ανέφερε: «*Το Μεσολόγγι δεν έπεσε ποτέ!.... Το Μεσολόγγι τινάχτηκε στα ύψη του ουρανού, μέσα στην πιο λαμπρή έκρηξη του κοσμογονικού ηφαιστείου του 1821. Έγινε αγίασμα «τῷ Κυρίῳ». Από το ύψος εκείνο «κρατά», όπως θα έλεγε ο Γιάννης Ρίτσος, «τον ήλιο το νιοβάφτιστο που στάζει απ' του ουρανού την κολυμπήθρα». Ο Σεβασμιώτατος ολοκληρώνοντας τον χαιρετισμό του προσέφερε στην κ. Πρόεδρο μια εικόνα του **Αγίου Κοσμά του Αιτωλού**, ως ενθύμιο της επισκέψεως της.*

Αμέσως μετά ενώπιον της Προέδρου, ξεκίνησε η ιερά λιτανευτική Πομπή με την συμμετοχή μαθητών των Σχολείων της Ιεράς Πόλεως, φιλαρμονικών και μελών πολιτιστικών συλλόγων του Νομού Αιτωλοακαρνανίας και άλλων Νομών.

Με την ιερά λιτανεία μεταφέρθηκε η Εικόνα της Εξόδου, το Ιερό Λάβαρο και ο Σταυρός Ευλογίας του **Επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ** στον Κήπο των Ηρώων της Ιεράς Πόλεως.

Στον Τύμβο, όπου φυλάσσονται τα οστά των πεσόντων, τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως «των αιμνήστων αγωνιστών και προμάχων της Ιεράς Πόλεως του Μεσολογγίου, Ιωσήφ και Πορφυρίου των Αρχιερέων και πάντων των μετ' αυτών εν τη ηρωική Εξόδω αγωνισαμένων και πεσόντων πατέρων και αδελφών ημών, Ελλήνων τε και Φιλελλήνων».

Ακολούθησαν, η κατάθεση στεφάνου από την **Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας**, η εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας από τον **εκπρόσωπο της Ελληνικής Κυβερνήσεως, Υφυπουργό κ. Νικόλαο Χαρδαλιά**, ενώ η υψίφωνος κα **Βίβιαν Ντάγλας** απέδωσε το μοιρολόι «Να ζει το Μεσολόγγι».

ΠτΔ για τους υπερασπιστές της Ιερής Πόλης του Μεσολογγίου: «Το παράδειγμά τους σφράγισε την πορεία της Ελληνικής Επανάστασης»

Η **κυρία Σακελλαροπούλου**, μετά τη Δοξολογία στον **Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος**, την παρέλαση και την κατάθεση στεφάνου στον Κήπο των Ηρώων, δήλωσε ότι *«Τιμάμε σήμερα τους υπερασπιστές της Ιερής Πόλης του Μεσολογγίου. Με την ηρωική τους έξοδο, και την αυτοθυσία τους εμπρός στην άσπονδη πλημμύρα των αρμάτων των οθωμανών πολιορκητών, μας δίδαξαν πώς να ζούμε και να πεθαίνουμε ελεύθεροι»*.

Όπως είπε *«Το παράδειγμά τους σφράγισε την πορεία της Ελληνικής Επανάστασης, απέσπασε τον θαυμασμό όλου του κόσμου και δυνάμωσε το ρεύμα του φιλελληνισμού»* και κατέληξε τονίζοντας ότι *«Θα τους είμαστε για πάντα ευγνώμονες»*.

``

Οι ελεύθεροι πολιορκημένοι του Μεσολογγίου, με την ηρωική τους έξοδο και την αυτοθυσία τους, μας δίδαξαν πώς να ζούμε και να πεθαίνουμε ελεύθεροι. Το παράδειγμά τους σφράγισε την πορεία της Ελληνικής Επανάστασης κατά του τουρκικού ζυγού, κερδίζοντας τον θαυμασμό της οικουμένης. pic.twitter.com/Hs9i8KbThy

— President GR (@PresidencyGR) [April 9, 2023](#)

Νωρίτερα, η **Πρόεδρος της Δημοκρατίας** απένειμε τα έπαθλα στους νικητές του 75ου αγώνα «Δρόμος Θυσίας».

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων, ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας Νικόλαος Χαρδαλιάς απηύθυνε την ακόλουθη πανηγυρική ομιλία:

«Με βαθύτατη συγκίνηση άλλα και ευλάβεια, βρίσκομαι σήμερα εδώ, ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, για να αποτίσω φόρο τιμής στους ηρωικούς μαχητές της πολιορκίας και της Εξόδου του Μεσολογγίου. Το να βρω τις κατάλληλες λέξεις ώστε να εκφράσω το πλήθος και την ένταση των συναισθημάτων που με κατακλύζουν στην ίδια τη σκέψη των γεγονότων αυτών, υπήρξε για εμένα μια μεγάλη πρόκληση. Ελπίζω λοιπόν να με συγχωρέσετε, αν τα λόγια μου δε φανούν αντάξια του κλέους των Ελεύθερων Πολιορκημένων. Η πλήρης αποτύπωση μιας τέτοιας εποποιίας από αυτό εδώ το βήμα θα ήταν όμως, θαρρώ, ένα πόνημα ακατόρθωτο για οποιονδήποτε, εκτός ίσως από τον ίδιο τον εθνικό μας ποιητή. Όποιος πεθάνει σήμερα, χίλιες φορές πεθαίνει έγραψε λίγα μόλις χρόνια μετά την πολιορκία ο μεγάλος Διονύσιος Σολωμός για να περιγράψει το μέγεθος της θυσίας των ηρώων του Μεσολογγίου. Θα μπορούσε άραγε κανείς να το θέσει πιο ταιριαστά;

Κυρίες και κύριοι, υπάρχουν στιγμές στη ζωή των εθνών, που προσδιορίζουν την ίδια τους την υπόσταση. Που ενσαρκώνουν, μέσα σε σύντομα χρονικά διαστήματα, την ψυχή μιας χώρας. Που αποτυπώνουν στα κατάστιχα της Ιστορίας το ίδιο το πνεύμα ενός λαού. Εμείς οι Έλληνες έχουμε πολλές τέτοιες στιγμές, και μεταξύ αυτών, το έπος του Μεσολογγίου ξεχωρίζει. Όχι απλά επειδή ήταν μια κομβική μάχη -ή πιο σωστά, μια σειρά κομβικών μαχών- στο πλαίσιο της Εθνεγερσίας του 1821, αλλά γιατί το αδάμαστο φρόνημα των πολιορκημένων, μαζί με την περιφρόνηση που επέδειξαν για την ίδια τους τη ζωή, αποτύπωσε με τον πλέον παραστατικό τρόπο την ουσία και το διακύβευμα του ελληνικού αγώνα.

Ενός αγώνα για την πραγμάτωση ενός ιδανικού που οι Έλληνες, από την απώτατη ακόμα αρχαιότητα, αξιολογούσαν ως το υψηλότερο όλων: την ελευθερία. Η λαχτάρα της λευτεριάς μάς παρακινεί να τους αντιμετωπίσουμε μ' όση δύναμη έχουμε, ήταν σύμφωνα με τον Ηρόδοτο η απάντηση των Αθηναίων στην υπόμνηση της περσικής υπεροπλίας, πριν την αποφασιστική μάχη των Πλαταιών.

Και ήταν αυτή η αφοσίωση στην έννοια της ελευθερίας ως υπέρτατης, ως αρχέγονης αρχής, μαζί με την πίστη στην αναγέννηση της Ρωμιοσύνης πάνω στις βάσεις της εθνικής ανεξαρτησίας και της δικαιοσύνης, καθώς και η φλόγα «του Χριστού της πίστης της Αγίας», που ώθησαν τους προγόνους μας στον αγώνα κατά της «φρικώδους οθωμανικής δυναστείας», όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην εισαγωγή του πρώτου ελληνικού Συντάγματος. Ήταν αυτές οι αρχές, αυτές οι ακλόνητες πεποιθήσεις, που χαλύβδωσαν την ψυχή των μαχητών της φρουράς του Μεσολογγίου και τους έσπρωξαν σε έναν απελπισμένο αλλά υπέροχο, ηρωικό αγώνα μέχρις εσχάτων.

Αγαπητοί παριστάμενοι, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι οι υπερασπιστές του Μεσολογγίου είχαν την επιλογή να σώσουν τη ζωή τους. Θα μπορούσαν να είχαν αποδεχτεί τις προτάσεις των Τουρκοαιγύπτιων πολιορκητών, οι οποίοι ανυπομονούσαν να τελειώνουν με αυτό τον «παλιοφράχτη», όπως τόσο απαξιωτικά, αλλά και τόσο αφελώς χαρακτήρισε στην αρχή την πόλη ο Ιμπραήμ.

Η φρουρά όμως, επέλεξε να μείνει, επέλεξε να πολεμήσει. Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο Ελβετός φιλέλληνας Ιωάννης-Ιάκωβος Μάγερ, οι Έλληνες πολεμιστές ήταν αποφασισμένοι να υπερασπιστούν σπιθαμή προς σπιθαμή το έδαφος του Μεσολογγίου και προτιμούσαν να ταφούν κάτω από τα ερείπιά του, παρά να ακούσουν έστω για παράδοση. Και έμειναν πιστοί στην επιλογή τους αυτή, ακόμα και όταν μετά από έναν ολόκληρο χρόνο ηρωικής αντίστασης, στερήθηκαν πλήρως τα τρόφιμα και χρειάστηκε να καταφύγουν στα άλογα, στα μουλάρια, στα γαϊδούρια, στους σκύλους, στις γάτες, στα ποντίκια, και τέλος, στα αρμυρίκια της λιμνοθάλασσας. Δεν λύγισαν, ακόμα και όταν ο λαός της πόλης δεν ήταν πλέον παρά αποσκελετωμένοι ζωντανοί-νεκροί, με πρόσωπα πελιδνά από την ασιτία και τη δίψα. Ακόμα και όταν κάθε απόπειρα διάρρηξης του κλοιού και άφιξης ενισχύσεων είχε αποτύχει. Ακόμα και όταν αντιλήφθηκαν ότι, όπως θα το έθετε ο Κωνσταντίνος Καβάφης, «οι Μήδοι επιτέλους θα διαβούνε».

Αν αφουγκραστούμε προσεκτικά, μπορούμε σχεδόν να τους ακούσουμε. Μπορούμε, με τα μάτια της ψυχής μας, να διακρίνουμε τα επαναστατικά φλάμπουρα να κυματίζουν περήφανα στους προμαχώνες, παρά τις 100.000 οβίδες που είχαν σωριάσει όλη την πόλη σε ερείπια. Μπορούμε να δούμε τους πολιορκημένους να παίρνουν τη δραματική απόφαση να εξορμήσουν προς την ελευθερία, την τραγική αλλά και θαυμάσια εκείνη βραδιά της 10ης προς 11η Απριλίου 1826. Μπορούμε να μυρίσουμε το μπαρούτι των καρυοφυλλιών και των κανονιών στα ταμπούρια και στην πεδιάδα. Μπορούμε να ανατριχιάσουμε από τις ουρανομήκεις ιαχές του Δημητρίου Μακρή, του Νότη Μπότσαρη, του Κίτσου Τζαβέλα, του Αθανάσιου Ραζηκότσικα και των παλικαριών τους που δονούσαν τον κάμπο, καθώς οι Εξοδίτες ορμούσαν με τα γιαταγάνια τους υψωμένα προς τους ιταμούς επιδρομείς, προς τους βάρβαρους εχθρούς που στέκονταν ανάμεσα σε εκείνους και στην αθανασία. Μπορούμε να αντικρίσουμε τον δημογέροντα Χρήστο Καψάλη να βουτάει τον δαυλό του στην πυρίτιδα, προτιμώντας, όπως και όλοι οι συμπολίτες του, τον θάνατο από την παράδοση.

Και τέλος, μπορούμε να αισθανθούμε την άκρα του τάφου σιωπή, να βασιλεύει στον κάμπο. Την ιερή αυτή σιγή, που κάλυψε με το βάρος της σαν σάβανο τα σεπτά σκηνώματα των Ελλήνων αγωνιστών, προστατεύοντας τη μνήμη τους από το άγος και τις ασχημοσύνες των ηττημένων -γιατί στην πραγματικότητα, είχαν ηττηθεί- κατακτητών της μαρτυρικής πόλης. Ματαιοπονούσαν, φυσικά. Ο Θεός είχε βάλει την υπογραφή του για τη λευτεριά της Ελλάδας μας, και δεν επρόκειτο να την πάρει πίσω.

Όπως αντιλαμβανόταν καλά ο σπουδαίος Λόρδος Βύρων, ακόμα και ένας άνθρωπος που δεν μπορεί πλέον να προσφέρει τίποτα άλλο, μπορεί να προσφέρει την ίδια του τη ζωή. Και έτσι, ακριβώς δίπλα στο «μολών λαβέ» των Τριακοσίων των Θερμοπυλών, στο «νυν υπέρ πάντων ο αγών» των Σαλαμινομάχων και στο «πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν και ου φεισόμεθα της ζωής ημών» του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, χαραχτηκε με πύρινα γράμματα η απάντηση των Μεσολογγιτών στις οθωμανικές προτάσεις παράδοσης: «Τα κλειδιά του Μεσολογγίου είναι στις μπούκες των κανονιών κρεμασμένα!» Δεν ήταν, βλέπετε, μαθημένη η κλεφτουριά στους συμβιβασμούς και στις παραδόσεις.

Και ήταν αυτή η αυτοθυσία των μαρτύρων του Μεσολογγίου που συνέβαλε τα μέγιστα στην τελική επιτυχία του αγώνα. Έλληνες και Ευρωπαίοι πλημμύρισαν από αισθήματα θαυμασμού για τη φρουρά και τον ηρωικό πληθυσμό της πόλης, για την υπεράνθρωπη ψυχική αντοχή τους. Οι φλόγες του Μεσολογγίου θέρμαναν τις καρδιές των πολιτισμένων λαών, ξεσηκώνοντάς τους σε μια πραγματική σταυροφορία για την αποτίναξη των Ελλήνων από τον οθωμανικό ζυγό. Μόλις τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1830, η πατρίδα είχε πλέον απελευθερωθεί. Ο Ναπολέοντας είχε λοιπόν δίκιο, όταν έλεγε ότι στον κόσμο υφίστανται τελικά μόνο δύο δυνάμεις, το πνεύμα και το ξίφος, αλλά σε βάθος χρόνου, το ξίφος ηττάται πάντοτε από το πνεύμα.

197 χρόνια μετά την έξοδο των αθάνατων πολιορκημένων και το πέρασμά τους στην αιωνιότητα, η πατρίδα δεν έχει καμία σχέση με τη φτωχή και ερειπωμένη - αλλά πάντοτε ανυπότακτη!- Ελλάδα της εποχής της Επανάστασης. Είναι πλέον μια ισχυρή και ευημερούσα χώρα, εδαφικά ολοκληρωμένη, με τα σύνορά της απρόσβλητα και τη θέση της στον σκληρό πυρήνα των «φωτισμένων εθνών» της Δύσης αδιαπραγμάτευτη. Και οι πολεμιστές του Μεσολογγίου, ιερές σκιές αγγέλων πλέον γύρω από τον θρόνο του Θεού, θα ήταν υπερήφανοι για τις ισχυρότερες Ένοπλες Δυνάμεις στην Ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους, τις οποίες κάθε μέρα με σκληρή δουλειά οικοδομούμε.

Αγαπητοί παριστάμενοι, δικό μας χρέος, δικό μας πατριωτικό στοίχημα ευθύνης, είναι να διατηρήσουμε ζωντανή την ιστορική μνήμη της πολιορκίας του Μεσολογγίου, αλλά και όλης της εποποιίας του 1821. Όχι για να συντηρούμε τα πάθη του παρελθόντος ή για να καλύπτουμε τις σημερινές μας παθογένειες με τις αναμνήσεις του ένδοξου παρελθόντος, αλλά για να θυμόμαστε από που προερχόμαστε, καθώς και τις θυσίες που απαιτήθηκαν για να βρισκόμαστε σήμερα εδώ. Και φυσικά για να υπενθυμίζουμε, σε οποιονδήποτε απεργάζεται την επιβουλή έστω και ενός εκατοστού της Ελλάδας μας, τη διαχρονική αλήθεια του Κωστή Παλαμά: «Η μεγαλοσύνη των λαών δεν μετριέται με το στρέμμα, με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και με το αίμα». Και η μεγαλοσύνη των Ελλήνων δεν θα σβήσει ποτέ! Μα ποτέ! Γιατί το Μεσολόγγι ζει!

Χρόνια πολλά Μεσολόγγι!».

Τιμώμενη Χώρα κατά τον φετινό εορτασμό ήταν η Ελβετία

Τιμώμενη Χώρα κατά τον φετινό εορτασμό ήταν η Ελβετία, η οποία

εκπροσωπήθηκε από τον Πρέσβη της στην Ελλάδα και τιμώμενος Δήμος, ο Δήμος Τριπόλεως, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον Δήμαρχό του.

Το απόγευμα, η Εικόνα της Εξόδου, το Ιερό Λάβαρο και ο Σταυρός Ευλογίας του Επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ επέστρεψαν με λιτανευτική πομπή στην αίθουσα του Μουσείου Ιστορίας και Τέχνης, όπου φυλάσσονται μόνιμα.

Ακολουθεί ο Χαιρετισμός του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού προς την Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας:

«Εξοχωτάτη κυρία Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Καλώς ήρθατε, στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, την ιστορική αυτή ημέρα που εορτάζεται η ηρωική Έξοδος, ως μία δοξαστική ενέργεια και ένα συνεχές μνημόσυνο διακοσίων περίπου ετών.

Καλώς ήρθατε στο ηρωικό Μεσολόγγι, στον ένδοξο αυτό τόπο, όπου τελεσιουργήθηκε η σύνθεση του Αίματος και του Πνεύματος. Μια σύνθεση, η οποία γέννησε τον Φιλελληνισμό και ενέπνευσε το ιδανικό της Ελευθερίας. Στο Ιερό Μεσολόγγι, όπου η Έξοδος και η Θυσία δεν απετέλεσαν μία ανάγκη, αλλά μία απόφαση για να μείνει η ελληνική ψυχή ελεύθερη ως τον θάνατο.

Καλώς ήρθατε, κυρία Πρόεδρε, στην αγιασμένη και αδούλωτη αυτή πόλη, όπου δοκιμάσθηκαν οι αρχές και οι αξίες που αφορούν στον Άνθρωπο και στην Αλληλεγγύη και απετέλεσαν τον τηλαυγή φάρο των μετέπειτα γενεών. Στο «αλωνάκι», που η θυσία το μεταμόρφωσε στον «ενδοξότερο τόπο» της Ελληνικής Επανάστασης, όπου κλήρος και λαός έμειναν ενωμένοι μέχρι την τελική θυσία «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία». Ο Επίσκοπος Ρωγών Ιωσήφ, ο γεφυροποιός όλων μέσα στο Μεσολόγγι, συμφιλιώνει την Εκκλησία και το Μεσολογγίτικο λαό με τους Φιλέλληνες και τους Σουλιώτες, ετοιμάζει την ηρωική Έξοδο και την ύστατη σκηνή της απόγνωσης, τη μετατρέπει σε μια ιερή τελετή, προετοιμάζοντας τους ετοιμοθάνατους αγωνιστές να περάσουν ως νεομάρτυρες στην αιώνια ζωή και στην αθανασία.

Μία χούφτα Έλληνες, ξημερώματα της Κυριακής των Βαΐων του 1826, απέδειξαν την υπεροχή τους, επιλέγοντας, κατά τον εθνικό ποιητή μας, μπροστά «στην άσπονδη πλημμύρα των αρμάτων - δρόμο να σχίσουν τα σπαθιά, κι ελεύθεροι να μείνουν, εκείθε με τους αδελφούς, εδώθε με το χάρο». Το απονενοημένο εκείνο διάβημα, περιβλήθηκε αμέσως από άγιο και ανέσπερο φως μοναδικού ηρωισμού και ολοκάθολου χριστιανικού πνεύματος αυτοθυσίας, που το κατέστησε Αγιασμένη Επανάσταση, κατά τον προσφυή χαρακτηρισμό του Κόντογλου. Ένας ιστορικός παροξυσμός έλαβε χώρα και ένα απίστευτο αποκορύφωμα της συνειδητής

ομαδικής αυτοθυσίας. Ένας παροξυσμός, ο οποίος εξευτέλισε την υπεροχή της δύναμης και την απάνθρωπη βία και κατέστησε τον «Φράχτη», όπως απαξιωτικά ονόμασε το Μεσολόγγι ο μέγιστος Ιμπραήμ, Σύμβολο και Ιδέα. Ιδέα της ελευθερίας και σύμβολο της καρτεροψυχίας και της ανδρείας. Παράδειγμα αιώνιο μαχητικότητας και αυτοθυσίας, πυξίδα παγκόσμια για τα έθνη και τους ανθρώπους που αναζητούν μέσω της αυτοδιάθεσης την ελευθερία, την ισοτιμία και το δίκαιο.

Εξοχωτάτη κυρία Πρόεδρε,

Σήμερα σας υποδέχονται σε τούτον τον ιστορικό Ιερό Μητροπολιτικό μας Ναό ο Ιερός Κλήρος, οι πολιτικές και στρατιωτικές αρχές του τόπου, σύσσωμος ο μεσολογγίτικος λαός, που επιβιώνει δημιουργικά σ' αυτό τον εμβληματικό τόπο, συνυπάρχει μέσα από μία αγαστή συλλογική συνεργασία, εμπνευσμένη από τις αξίες και της παραδόσεις των προγόνων και της ορθόδοξου παραδόσεώς μας. Επιθυμία όλων μας είναι να είμαστε ελεύθεροι μέσα σε ένα κράτος δικαίου, κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης.

Ο Εθνικός μας ποιητής στο αθάνατο έργο του «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» δείχνει εμφαντικά σε κάθε νεοέλληνα το δρόμο για μία διαχρονική ανάσταση του γένους: «Πάντ' ανοιχτά, πάντ' άγρυπνα τα μάτια της ψυχής μας». Αυτή η προτροπή αποτελεί αδήριτη ανάγκη και χρέος μέγιστο και ιερό απέναντι στην Ιστορία μας, κάθε πτυχή της οποίας επιτακτικά μας διδάσκει να είμαστε ενωμένοι μπροστά στα μεγάλα και τα σημαντικά, ενωμένοι στην υπεράσπιση της Εθνικής μας Υπόστασης και Κληρονομιάς.

Και ο Νικηφόρος Βρεττάκος, εμπνεόμενος από τη Θυσία των Μεσολογγιτών αγγίζοντας με την ποιητική του πένα τις ευαίσθητες ψυχικές χορδές, μας υπενθυμίζει αυτό το χρέος: «Το φως δεν χρειάζεται για να επιδειχτούμε, αλλά να φωτίσουμε και την ανθρωπότητα στις δύσκολες ώρες της. Ολόκληρη η ανθρωπότητα είναι αυτή τη στιγμή, ένα πολιορκημένο Μεσολόγγι, από τα τρομακτικά όπλα της αλογιστίας. Κι εμείς γνωρίζουμε από Εξόδους. Ξέρουμε να βγαίνουμε απ' το σκοτάδι».

Εξοχωτάτη κ. Πρόεδρε,

Το Μεσολόγγι δεν έπεσε ποτέ!... Το Μεσολόγγι τινάχτηκε στα ύψη του ουρανού, μέσα στην πιο λαμπρή έκρηξη του κοσμογονικού ηφαιστείου του 1821. Έγινε αγίασμα «τῷ Κυρίῳ». Από το ύψος εκείνο «κρατά», όπως θα έλεγε ο Γιάννης Ρίτσος, «τον ήλιο το νιοβάφτιστο που στάζει απ' του ουρανού την κολυμπήθρα».

Η θύμηση αυτή άχρονη μπροστά μας θα γονατίζει, κατά τον Κωστή Παλαμά, για να μας θυμίζει το χρέος για την Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, σε σας, ως πρώτη πολίτη της Ελλάδος και σε όλους εμάς που ταχθήκαμε να φυλάμε Θερμοπύλες. Το Μεσολόγγι ζει και θα ζει!, θα είναι η «Χαρά της ιστορίας και η γη, η Επαγγελμένη!».

Περισσότερες φωτογραφίες:

